

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI és VEGYES TARTALMU MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Hirdetések és előfizetések fölvetetnek s egyes számok kaphatók helyben:

Muzsik és Parthis könyv- és könyvnyomtatásában, Schön Adolt könyvkereskedésében, Hay Sándor dohánytözsdejében, valamint hirdetések s nyilttéri közlemények egy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban.

Egy szám 10 kr.

ELŐFIZETÉS: DÍJ.	
Helyben házhoz küldve:	
Féléves évre	8 frt.
Fél évre	4 .
Negyed évre	2 .
Videkre postán küldve:	
Egész évre	9 frt — kr.
Fél évre	4 . 50 kr.
Negyed évre	2 . 25 kr.
Naptárítókhoz helyben:	
Egész évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 .
Negyed évre	1 . 50 .
Naptárítókhoz vidéken:	
Egész évre	7 frt — kr.
Fél évre	3 . 50 .
Negyed évre	1 . 75 .

Szerkesztési iroda és kiadóhivatal:
Sófő- és csendes utca rárkán, Hofnóder-felé házában, hová minden a lap szellemi részét illető közlemény, az előfizetések és hirdetések is küldendők
Bérméltos leveleknem fogadtatnak el. Kéziratok nem adatkak vissza.
Szerkesztővel értekezhetni: d. e. 11 óratól 12-ig és d. u. 3-tól 5 óráig.

Trónörökös s miniszter.

A fővárosi sajtó, kivéve a „Pesti Napló“-t szegyezszenre so akart foglalkozni azzal a botrányos megaláztatással, mellyel egy magyar miniszter a magyar nemzetet megbélyegezni akarta.

Nem akart vele foglalkozni, bizonyára azért, hogy a külföld neszét se vegye, mert oly honvéri kacajai töltend be Európát, s annak főképe egy hatalmas s dicsőséges államát, Franciaországot a minő még nem hangzott el a nélkül, hogy a történelmi lapjára feljegyezze.

Iparkodik napirendre térni fölötte, észrevétlenül tenni, hogy a skandalum ne legyen nagyobb.

De itt a vidéken bátrabbak lehetünk, mert szűk kör az, melyben szavaink hangzanak, s itt a magyar osak a magyarnak szól.

Itt a közvélemény nem fojthatja el fölhaborodását ama tény felett, mely még soka fogja égetni önézetünket, még sokszor fogja arcunkba kergetni a szegény pirját, és sokszor fog elkezeríteni az a gondolat, hogy egy magyar ember akadt, a ki nem is valami vén eseléd, nem is vízből kirántott szerencsétlen, nem is koldus, de nem is kevesebb, mint gróf Széchenyi Pál, a magyar parlament alkotmányos felelős minisztere, — de azért kezét csókolt egy ifju embernek, a ki bár bitorban született, s csilagzata a földi halandóké fölött legdicsőbben, legmagasabban ragyog, a kit tisztelni a törvény parancsava kötelez, de mondjuk a

kit tisztelni érdemeinél fogva is kell, a ki mindazonáltal ember, ifju ember, s olyan ember, mint mindannyiunk.

Legyen az eset röviden előadva. A trónörökös, mint az orsz. kiallítás legfőbb védnöke, a kiállítást be-rekeszté.

Beszédet olvasott föl, melyben a többi között az edes magyar hazát emlitette, az edes haza iránti legmegalobb rokonszenvét tolmácsolá, a mi jól esik nekünk azért, mert hát nem vagyunk hozzászokva ahhoz, hogy az osztrák császár s a magyar király egy személyben szeresse hazánkat.

A trónörölös pedig osztrák császár s magyar király lesz.

Lesz tehát az első magyar ember. Mint ilyen a magyar hazát szerető embernek ígérkezik, a mit hálával fogad a nemzet.

E fölött azonban a kereskedelmi miniszter annyira föllekesült, hogy odarobant a trónörököshöz s könnyes szemmel csókolt kezét neki, a mért, hogy a magyar hazát már is szereti.

Kezet csókolt! Vannak emberek, — a kikben a szolgálatkúség annyira elfajzott, hogy szeretik nagy urak talpát nyálni.

S ha Széchenyi gróf, mint miniszter ilyen betegségben szenved, — ahhoz — míg a kuliszák közt marad — sem mi közünk.

Mehet a burgba a hányszor tetszik s kezét csókolhat királynak, királyfinak a meddig csak kedve tartja, s azok el nem csapják.

De ország-világ szemelátára illet megtorlatlanul nem tehet.

Mi a fővárosi sajtó magatartását nem tartjuk méltónak a magyar nemzet közvéleményéhez.

Angliában egy ilyen miniszter, ha a welsy herozegnek kezét csókolt volna, — a legesufabb inzultusoknak néz vala elébe, s a közvélemény nagyon is erőlyesen hallatja szavat.

Vagy hát a magyar sajtó is kezdi magát beletalálni e szolgálai helyzetbe?

Véleményünk szerint, illetudásból talán el fogják hallgatni ez esetet a külföldi lapok, de nem fogja feledni maga a nemzet, melyet Széchenyi gróf arcuzt útott.

Jellemző világot vet ez eset Tisza Kálmánra is. Ilyen emberekkel vette magát körül azon ferfju, — ki fötette magában, hogy 10 éven át, s ha lehet tovább is fog Magyarországon kormányozni.

Most már csak jubileáján Tisza. Érdemei nagyok. Van egy szolgalelkű többsége, mely mindent megszavaz, s kezét csókolt neki s minisztereiének, kik viszont kezét csókolnak a királynak s trónörökösnek.

Ezen közösökben rejlik Tisza hatalma.

A vármegyékbe olyan főispánokat ültetett, kik készségesen csókolnak kezét neki, azok olyan hivatalnokai karra veszik körül magukat, kik készségesen csókolnak nekik kezét, s hajják a népet minden törvényellenes esközszel szavazni Tiszára.

Jövendőbeli miniszterek tanuljatok!

Magyarországon, de mindenütt a világon lehet 100 évig is kormányozni rabszolgák felett!

Csak hogy nem akad mindenütt annyi éhes mameluk, mint Magyarországon.

Vessünk erre a szegényletes esetre nem fátyolt, de vastag darócot!

Molnar Gyula.

Cservenkai előlegezési és hiteleglet mint részvénytársaság.

Tán a hetvenes évek elején alakult Cservenkai egy hitelnyelke szövetkezet előlegezési és hiteleglet címűen. Idővel gyarapodott a tőke, tálultak az össze küttetési körök, és ezekkel együtt a hitel viszonyok is Elannyira, hogy szükségét érezték a nagy „tenger sikra“ a visszszámítolásra szállni, mint szövetkezet nem érhetvén el, átváltoztatott az egész egy részvényvallattal 600 drb 40 frtos részvényvel. Mindaddig egy talubei rezette leginkább az intézetet, de most már szak-értőre volt szükség, és így a pályázat kiírása után Roth Zsigmond egy szathmári pénzintézet hivatalnoká választott meg könyvvivőnek. Rothnak ez a választás szervezése körül vannak érdemei, és ha csak utolsó tette következtében homályosulnak ezek el, úgy őt magát nem szabad teljesen elítélni.

Czélom ugyan nem enyhítő körülményekkel a bünt kiesinyíteni, mint inkább az elkövetett malversatio minőségét megvilágítani.

Az intézet külső működéséről már e lap 1. é május 3-ik számában szözlöttem, és így még csak a belviszonyokról akarok ényeket-mást mondani. Mindenekelőtt az intézetnek igazgatója nem Karl Ballhut — bocsnát de nem lehet másként — csak

A „Zombor és Vidéke“ tárczája.

Ábrándozónak.

Ha tudsz leszállni a magasból,
Mihelyt az élet szava hi,
S a földön meg nem tántorodva,
Sörtelen talpra állani;

Ha tündérekertek büve, kéje
El nem kábítja lelkeidet,
Tiltott virághoz nem nyúl ujjad,
Bármily hívólag inteket;

Ha hullám hátán ringva lágyan
Erős kar hajtja esznakod,
S bár szél, hál áz, — a messze partot
Szemedből tűnni nem hagyod;

Ha álmod fényt vet a valóra,
Hogy ebrédvén, nem új fogad:
Szállj, hadd ragadjon ifju ábránd,
Szárnyára bátran bizd magad . . .

De hogyha lelked földi szóra
Nem hajt, míg búzskén fenn kering,
Ha elkábultan földre hullva
Velőd megrendül, térdel ing;

Ha illat s fény közt gyenge s'véd
Syó álmod, szilaj vágy szállja meg,
Ha a földön szétfoly, tűn a búbáj,
Szemedben égő könyv remeg;

Ha zajgó hullám s szél dühében
Sajkád vezetni nincs erőd,
Hogy elsodorva mindörökké
Elvesztesz partot, kikötőt:

Fuss, fuss, ha hínak aszfa képek,
Kerüld a vészes álmokat:
Erősnek áldás, údv az ábránd:
Gyengének átok, kárhozat.

Torkos László.

A zongora, mint a culturélet egyik csapása.

Mindenek előtt, előre kell bocsnátanom azt, hogy ki nem állhatom, gyűlölöm a zongorát, legyen az róza, mahagóni vagy dió-fából készülvé, — legyen annak mestere Stelchhammer vagy Bösendorfer, gyűlölete met e körülmények nem enyhíthetik.

Ez érzelmei csak akkor enyhülnek egy kissé, midőn ezen kuszóhangszerek lábait nem szénába takargatva, a raktárban feküdni látom; de akkor is, ha elgondolom, hogy trónusát a szállokban csakhamar elfoglalja és hanghullámait hangoztatni fogja, elkese-redetség fog el. Valamely kellemes és szel-lemes társaságban, egy bárgyú fiatal ur által elsiított rosz élchez hasonlóan, ki ennek föltyán feljosztva hiszi magát a társalgást a maga előnyére kizsákmányolni, vet véget a zongora „kontrapontjával“ minden szelle-mes társalgásnak, veszi el valamely elbeszélés pointejét s kényszeríti figyelmet ma-

gára fordítani, légy a zenének barátja vagy sem, s oly fegyelemnek vet alá, mely tekintve azt, hogy a társaságot a magunk élvezetének fellelése végett keressük fel, a szó-szoros értelmében véve, kiállhatatlan. Az igaz, hogy ilyenkor feljosztiva érezhetjük magunkat, udvariatlanságot elkövetni s míg a hangszer zug, hangosan fecseghetünk, igen, csakhogy ezáltal élethossziglani ellen ségeket szerzünk magunknak és erre az élet nagyon rövid.

Nem régeiben egy barátom házához meghíva levén, az est igen kellemesnek ígérkezett, mert tudományos és irodalmi felfedezéseknek megvitatása lőo kilátásba helyezve, és legnagyobb tudásaink egyike ígértezt tőn, hogy egy igen szép bölcsészeti témát fog előtűnk fejtegetni. És fűstbe ment minden várakozásunk, és mindez egy fiatal helyi zongorájának szakadatlanul tartó ostromzása miatt, ki bizonyára saját előadásaba szerelmes levén, képességét a föld kerességén leledző valamennyi opera dallamainak elkallimpálása által élénk terjeszté s még a szokásos s úgynevezett intervallumok élvezetében sem részesítvén bennünket.

Pedig a szép test után ugyan olyan-nak következtethető szép lélek nagyon nyugodtan viselte magát, mit sem szolt, mit sem tett s valószínűleg ép annyit gondolt is, míg a ház urnöje arra a szerencsétlen gondolatra nem jött, hogy az udvariasság szá-

bályai ellen vétsen, és őt a játékra fel-szólította. És a kis mousselin-tömeg méltó sajtólyesen felmelekedve, a zongorához kö-zelgél, egész komolysággal bevé elő a támlány nélküli székét, a mely ily alkalommal mindig nevezetes szerepet játszik, s keztyű-jét lassan lehuzva, elfoglalja helyét. — Ezt látva a mi kedves tudósunk udvariasan huzódott az ajtóhoz s iratait szerényen a székébe csuszatva, észrevétlenül lopózkodék ki azon, és az est varázsa oda lőn.

Pár évvel ezelőtt, mint „jó parthie“ voltam elismerve, s a mamák előtt, kiknek férjhez adandó leányuk volt, nagy volt a népszerűségem.

A meghívások gyorsan követték egymást, s a hitelgészek és tömjénezések egészen elkábítának ha nem oltalmaz egy hatalmas aegipázás, ama nagy antipathia, a miről már említést tevék.

Az igazat megvallva nem igen voltam még nagy társaságokban, részint mivel jö-vedelem nem volt oly nagy, hogy a par-venut eredményre jéltszhattam volna, részint pedig azért, mert életmódom megváltoztatása, mely az önelkényzetetés és kényelem felé hajlott, nem volt inyenre.

És mégis hogyan vonhattam ki magamat a csábító kiserítés varázsa alól? Tán a szinlelt blairisztég leple mögé rejtöztem és így a támadó érzelmei ellen felfegyverkeztem? Ó nem, az emberi érzelmeiket mindig

...elte e nevet, hogy — egész ószi saját ambíciójának eleget tegyen, az intézetet bizony lezárta a 600 évi füzéseken, vajmi keveset tőri aótt, és vele együtt az egész igazgatóság. A felügyelő bizottság szintén elég gyengye volt mindent jónak találó, a mit az intézet két hivatalnok — pénztárnok és könyvvelő — művelt. Csakis ilyen körülmények közt váltak a most történetek lehetségesekké. Jó forrásból tudom, hogy pl. a vezérigazgató éveken át a hivatalos órák alatt nem jelent meg az intézet helyiségében; ámbár ezeken kívül is csak igazgatósági gyűlésekre. Az illető napbiztosok soha nem találtak más dolgot mint azonnapi esedő kessé való váltót megbírálni, a mi egy neved óra alatt megtörtént, azután távoztak. Az újabb kiadásokat nem ellenőrizte senki. A kinek a könyvvelő és pénztárnok hajtandó volt kölcsön adni, kapott, ha tudomásul vették a napbiztosok, vagy nem. A posta illetve a visszelszámítási ízlet kezelte legrosszabbul és itt a bíbi.

A könyvvelő, ki kénye kedve szerint rendelkezett a váltó tárcza felett, kivette a szükséges váltókat, elkészítette a leveleket, és egyszerűen átadta a jegyzőirodába, hol úgy látszik, oly vrk bizalommal viseltettek irányában, hogy mindent aláírtak. Napi biztosok ilyenkor nem igen kellett gondoskodni, valaminthez — szintén igen gyakran lakásába — elvitte, és az s a nélkül, hogy nézte volna, hogy mi? vagy mennyi az összeg — aláírta.

Tavaly tudta az egész község, hogy Roth nagyobb vesztéséket szenvedett, mint azt anyagi viszonyai megengedték. Azért a bizalom csak vak maradt. És úgy látszik ez időből eredhetett is az első malversáció.

A felügyelő bizottság szintén igen ritkán érinti szükességét a felhívászatoknak. Alig volt évenként egy, legfeljebb két gyűlésüknek. És olyankor is mit tettek. A pénz tárnoktól elszámoltatták azon nap lezárt napló szerint a készpénz maradványát, és kissé eszegettek egy és másról, s eltávoztak, nem törődve soha azzal — a mit ilyenkor is tapasztaltunk — hogy maga a pénztár nincs ellenőrzve. Rendesen vagy a pénz tárnoknál, vagy a könyvvelőnél voltak a kulcsok.

Ennyi a száraz tényekből. És most talán jó lesz az általánosra térni. Pénz intézeteink kezelése körüli, általában találtak oly hiányokat, melyek könnyen volnának pótolhatók és elkerülhetők. Jóllehet hogy például az egyes hivatalnoktól a bizalmat megvenni nem lehet, de lehet az korlátolni, és csak azon terén gyakorolni, melyen az intézetnek kára nem lehet.

A vezérigazgatók közül kevés van olyan, a ki képes volna állást úgy tölteni be, mint azt egyrészt már a nagy felelőség, melyre rész háránlik, másrészt az ilyen intézet szerinte megkíván.

Egyszerű kereskedők, kik üzlet hatás körükön túl nem látnak ritkább esetekben

felkésznek, vagy rugosabb hivatalnokok. Az igazgatóság és felügyelőbizottságok többnyire egyszerű polgárokból csoportosulnak, kik csakugyan egyebet sem tudnak, mint azt aligani, amit előlük tesznek, hitelt adnak a legalábbabb ... ch is. A törvényhatóságok pedig semmi jogot sem gyakorolnak elszűnt közeinknél. — Ha azután fordulnak elő esetek, midőn egyik vagy másik hivatalnok a jó alkalom, vagy mint ez esetben anyagi vesztések elcsúsztatának, letérlik a becsületesség járdájáról. — nem vállalhat feltűnést. Gyakran járul chez az, vállhat feltűnést. Időnként még az is, hogy vagy egy-éket igazgatóság tag, vagy maga az igazgató nyújt segédkezést egyik vagy másik hivatalnoknak. Ez talán Cservenyik is így volt. — Nincs ezalóm senkit gyusmitant, de bár mint is forgatom az egész esetet, nem tudom magát a könyvvelőt mint bűnöst elképzelni. És ha csakugyan vannak, — vegyük pl. többszámban — olyanok, úgy ezeknek az első jöttöt összességben is van részük.

Végre is az egésznek a vak bizalom és a kezelés körüli tudatlanság az oka.

Marcus egy írja.

Zombor szab. kir. város törvényhatóságának f. hó II-én tartandó rendes közgyűlésének tárgysorozata.

1. Belügyminiszteri leirat az építkezési rendszabályok tárgyában.
2. Belügyminiszteri leirat a tűzrendészeti szabályrendelet tárgyában.
3. Belügyminiszteri leirat Jankovits Antal zombori lakosnak eladott ugynevezett városi baraföldek tárgyában.
4. Belügyminiszteri leirat az apatini út mellett lévő maradványföldök eladás tárgyában.
5. Belügyminiszteri leirat kiskoru Postális Amáliának eladni rendelt mozostonza föld tárgyában.
6. Belügyminiszteri rendelet s a fővárosban megalakult „szegény beteggyermek egyesület” választmányának felhívása ugyanezen egyesület támogatása iránt.
7. Vallás és közoktatási m. kir. miniszteriumnak leirata, a Palotone Gyula-féle alapítványról üresedésben lévő két ösztöndíj állomás betöltésére vonatkozó közgyűlési határozat tárgyában.
8. A földművelés-, ipar és kereskedelemügyi m. kir. miniszteriumnak leirata az adai földművelés iskolánál rendszeresített két ösztöndíj alapítványról szóló alapító levél kiállítására iránt.
9. Tanács jelentés az adai földművelés iskolánál rendszeresített két ösztöndíj állomás betöltésére tárgyában.

Végre fáradságomat siker koronázta, türelmem és kitartó önmegtartódom az is tenek részéről elismerésben részesült” és megjutalmazva lettem. Ó mily szép is volt Irén!

Irén költemény, óda, dal, idyll, minden volt, csak nem — hexaméter. Midőn először megláttam, lénye által el voltam ragadtatva, s mivel az egész házban a zongorának nyomat sem vettem észre, a remény felébrettet bennem, és az ébredező szerelem hajnalpírja vette körül szívetem legragyogóbb színeivel. —

Irén! a tiszta nőiség azon ihlete vette körül, melyet leírni nem tudok, s mivel létezik valami, a mit mi férfiak mindnyájan ismerünk és érezzük a nélkül, hogy azt definiálni tudnók, azért nem akarom ez érzelmeket azok kutatása által megszentés-teleníteni. Szóval Irén maga volt a tökéletesség. És miután a házban óvatosságból minden szobát, sőt kamrában is kémszemlélt tartottam, hogy holmiféle kellemetlen meg lehetek ellen magamat biztosítani, tisztesség szándékommal nyíltan elöléptem. A mint köztudomásúvá lón az, hogy volégyen vagyok, népszerűségem vesztetni kezdett. A mosolyok helyébe fejbicezések, és a fejbicezések helyébe kiestnyől oldalpillantások léptek és én ezt igen természetesnek találtam. És ékképen hosszas fáradozásomat siker koronázta, a szükségeseket mihamarabb beszerzem és az esküvő napja kitűzetett.

10. Pénzügyminiszteri körerendelet a földadó-kataszter nyilvántartására iránt.

11. Az 1886. évi városi köz költségvetéséről.

12. A kövezési alap 1886. évi költségvetése.

13. A városi közgazgatási bizottságnak felévi jelentése.

14. A városi közgazgatási bizottságnak bejelentése az ülésekről igazolatlanul elmaradt tagok iránt.

15. A városi igazoló választmányának jelentése az 1886. évre érvényes legelőbb adótfizetők névjegyzékéről.

16. Kirjakovits Zsivoin elhunyt bizottsági tag helyének választás utáni betöltése.

17. Bihar megye alispánjának átirata, melyvel ajándékképp megküldi „Bihar megye 1848. és 1849. évből” című művét.

18. Több törvényhatósági átirat.

19. Városi földék berbeadására vonatkozó árverési jegyzőkönyvek jóvá hagyása.

20. Gazdasági választmányunk javaslata az apatini hídnál lévő esárdá berbeadás iránt.

21. Gazdasági választmányunk javaslata a kátvári statiók és a bezdáni kövezet út közt elterülő nyári kocsisútnak a kocsizók-ekedés előli elzáratására iránt.

22. A zombori színház részvételtársaság igazgatóságának nyilatkozata, a bacs-bodrog megyei állandó színházrület megalakulása tárgyában.

23. A városi pénzkészletéről és számvételéről szóló szabályzat tárgyalása.

24. Előleg iránti kérények.

25. Szőlősis Mátvás ingyenes irodai gyakorlatok kérényve, jutalomdíj megadása iránt.

H i r e k .

Hassard játék a polg. Caszinóban. Bács Bodrogh megye alispánja, egyszersmind elnöke, a zombori polgári Caszinóban fi gyelmessé tétetik, hogy eme helyiségben naponta makao s aprés-játék folyik, mely éppen arra van hivatva, hogy egyes családokat örvény szelére jutasson. Csodáljuk ugyan, hogy az alispán ur, a ki díszgyűléseken szívesen elnököl, ilyen botányokról nem akar tudomást szerezni. Mi egy ideig csak elnéztük ezt az állapotot, s figyelemmel kísértük, mint sóprik el a száz forintokat a boldog nyerek, melyek talán családok existenciájának alapját képezik, s vártuk, hogy egyszer vége szakadjon. De

úgy látszik mind nagyobb dimenziókat ölt. Tehát mi fogjuk végtét venni. Felsőzállásunk nem lesz eredménytelen; jótállunk érte! **Mi lapunk jóvó számban mindazokat, kik a makao s aprés-asztalról únének, valamint azokat is, kik körülállják s mulatnak fölötté, egyenkint meg fogjuk nevezni, s ez talán használni fog!** Ha nem: van még más más eszköz is. Szerk.

Unicum. Martonóson a megürült szőlási tanító állomásra, egy kitűnően képzésteit horgosi tanító urat — Hoos Béla községi jegyző — és Hoos István tanító ur vezéretek mellett „szívbeli érzelmeiktől vezéreltetve” a róm. kath. iskolázok nagy többséggel, 3-án választotta meg Tiszatölöm a meggyőződésüket!

Kinevezések. Csernyánszky Sándor kecskeméti joggyakorokot, a kulai járásbírószághoz, Nafalussy Béla kölcinczbányai adóhivatali ellenőr, az ő bcesei kir. adóhivatalhoz III. oszt. adótárnokká, Traiber Vinczó szegszárdi járásbírósi albiró, a szabadtai ügyészséghez, Fráter Pál pascovai járásbírósi aljegyző, a titeli járásbírószághoz nevezte ki.

Szerb színészet. F. hó 6-án a „Leánykerék” című vígjáték került színe. Irója: Szávrits Milán. A mű 200 2r jutalmat nyert. A „Leánykerék” gyarló ferencz — mely a színmű elnevezését egyáltalán nem érdemli meg. Az expositio benne csekély, a bonyolom ismert, a kató ztrófa hiányzik és a költői ítélet hamis. De hát ez tulajdonképen nem is egy, hanem két vígjáték, mert a 4. és 5. felvonás elhagyása mellett is meg lehetne érteni azt, mit az írások elérni óhajtott. A jelenek olyanok, minők a szerbekkel ismeretlenek: ez a szörnyűültt a francia irók eszmereményének hitvány utázata. A nyelv köznap, — az egyes kifejezések az illem és erkölcsöt melyen sértik, még a szociálisan alul is állanak. Csodálatos, hogy az ilyen eszmeszum is jutalmat kaphatott. Ha nem hát ez épen úgy van, mint a magyaroknál.

Zentáról írják lapunknak. A megyei lapok majdnem mindegyikében olvashatunk panaszokat s elmékedéseket igazságszolgáltatási állapotaink fölött; itt is, itt is szüntelenül indítják az igazságszolgáltatás teljesen megfélemlített szerkesztés kétségbeesett erőlködésé igyekezetek azt jobb útra terelni. Örömmel constatálom, hogy nekünk, bíróságnak ellen nincs panaszra okunk; nincs különösen aóta, mióta annak vezetését Róth Nándor kir. járásbíró ur vette át. Az ő ritka erélyének köszönhető, hogy a bíróság létszáma egy albiróval s legutóbb ismét egy albiróval, joggyakorokkal s egy segédlekkönyvvezetővel szaporítottak. A jogkereső közönség igényeit jobban kielégíteni, több munkásságot kifejtene (mint az a zentai kir. járásbírószágnál tapasztalható) alig lehetséges. S a jó példát maga a járásbíró ur szolgálta, a ki emberfőléni munkát végez, felülrel az adminis-

égi adományoknak tekintetem. Avagy tán az agglégányi élet bilincseit tartottak fogva? Legkevésbé sem, hisz legelőbb vgyám volt megősnülése és családí élet örömeit élvezni. Tán a gyamu miatt, hogy nem én, hanem állomás és vagyonom fordítják felém a mamakégeit? Ó nem, mert tudtam, hogy vannak önérdeknélküli anyák és leányok, sőt neín egy szép és kedves leányt ismerem, kik ép azért vonultak előlem vissza, mert tudták, hogy házasulandó vagyok. Mi oltalmazott tehát meg a manna-eső elő?

A titok az volt, hogy valamennyi nekem ajánlott leány — zongorázott.

Nem akarom ugyan határozottan állítani, hogy a betegség chronicon volt, — de annyi bizonyos, hogy nagyon elfajult. És hiába kutattam egy naturalista után, a mely tudatlanság vagy elhanyagolt nevelés miatt nem akart vagy nem tudott. Nagyon természetesen inkább diplomata voltam, — semhogy ezen természetellenes antipathiat köztudomásra hozzam s így megőriztem titkomat, míg kutatásaim a képzelt eldoradó fellelése iránt, naponta buzgóbbak lettek és minden lehető elkövettem, hogy végre a heurékát elküldhassam. Ezzel azonban korántsem akarom azt állítani, hogy oly fiatal leány után vágyodtam, a ki nélkülözöte a lélek harmóniáját, mert ki sem volt fogékonyabb e melódia iránt, mely a szellemet az érzékivel összekapcsolva megmagyarázhatatlan befolyást gyakorol a kedélyre.

„Az ember tervez — isten végez.”

E példabeszéd igazságról csakhamar én is meggyőződtem. Szükséges e felmenteni nem azok előtt e közművészet hivatkozásom okát, kik gyöngésemet és idiosinkráziát más ismerik? Mert én szerencsétlen meg egybekelésük előtt meggyőződtem arról, hogy Irén is — zongorázott.

Egy szép napon ugyanis váratlanul betoppantam hozzájuk, hogy mennyazonomat egy gyönyörű virágszokolral meglepiem, midőn kopogtatásomra zongora hangjai ütötek meg füleimet. Eleint azt hittem, hogy e hangok a szomszédos házból származtak, de ezek ismételse meggyőzött arról, hogy csakugyan a két-gébesés küszöbén állok, és mégis volt anyai lélekjelenlét, hogy meglehető nyugodtan lépjek be és kérlelzen az elem jövő inasól. — hogy itthon van e Irén?

„Igen uram — válaszolt a legelképzelhető nyugalommal az akasztóárralól, Kottási ur van a kisasszony nál.”

Kottási ur! Ha lábaim előtt megnyílik a föld és magam előtt láttam volna azon individuum szavait és patát, mely nem oly feleket, mint a minőknek rajzolják, nem ré máium volna meg annyira, — mint e hír hallatára, s hogy miként jutottam a társalgótörömbé, az mai napig is talány előttm.

Midőn a lépésőn felfelé mentem egy szénféle szakáll és bajuszú úri emberrel találkoztam, ki hóma alatt kottatekerest

czepelet. Fájdalom és kétségbeeséssel szívetem vettem magam egy feautelleibe s gépiesen nyultam a mellettem lévő asztalon heverő könyv után, melynek első lapját felvitte, a következő címet olvastam: „A zenei motívumokról.” Dühösen esaptam a könyvet a földhöz s kétségbeesésem tán a végletekre ragad, ha szerencsére ekkor Irén s szobába nem lép. Vidám mosollyal nyújt felém kezeit, miket én értetlenül négyek. — Valószínűleg nagyon saápdit és dultan nézhettem ki, mert Irén felkiáltott: „Szent Isten, Béla, mi történt?”

Rövid szünet után volt csak erőm így válaszolni: „Mi történt, Irén, mi történt, kérde? Ó mily borzasztóan megcsaltál, te, ki én a megtestesült igazságnak tartottam! Ki volt az, ki töled az imént távozott?”

Legnagyobb bámulatomra e kérdésemre, mely a helyett, hogy a várt hatást idézte volna elő, Irén csaknem büszkén felelt: „Kottási ur, zenetanárom.”

Vétkeességének e gyors méltóságjeljes beismerése egy kissé zavarba hozott, annál is inkább, mert láttam, hogy azt hitte, miszerint ama férfi bántott meg, s így kénytelen valék nyitlan fellépni. „Irén, — szól tam — tudod-e azt, hogy arról, miszerint zongorázni nem tudsz, ép oly szentül meg voltam győződve, mint saját kimondhatatlan ellenszenvemről e hangszer iránt? A természet által felruházott és ellenállhatlan

trátióra, megfigyel mindent, a jogirodalom terén is, hasznosan tevékenykedik s még senki restancziája. Ha bíróságunk olyan lelkesmeretes és erélyes vezetése alatt állnának, mint a zentai kir. járásbírósi, akkor nem lenne szükség miniszteri biztosokra. r. l.

Pokorny Gusztáv 13. huszárezredbeli színművész a szabadkai kir. trvszki fogházhoz felfügglendő nevezetett ki.

Az „Apatini sórcsarnok”, előnyösen is mert vendégek megújítása Herczenberger Sándor zenekarnak közreműködése mellett f. hó 11-én, szerdán fog megtartani.

Hymen. Nemes-militári Czimula Mihály temesmegyei földbirtokos jegyét váltott borsodi Latinovics Katalinnal.

A helybeli községség által jól ismert Kaczer Nina színésznő, ki sokszor ragadtatta el a közönségünket értelmes játékával, a népszínházból, a nemzeti színházba szerződött és e héten fog először Szigeti a „Jó falusiak” színművében fellépni.

Tanácskolajban Herczenberger Sándor ismert táncztánító tanítványokat még mindig elfogad. Minden vasárnap csütörtökön és szombaton próbák tartanak.

A harmadik egyetem ügyében a Szegedi Híradó a közoktatásügyi miniszterium egyik főhivatalnokának nyilatkozatáról ad hírt, a mely szerint a harmadik egyetemet legközelebb két év múlva oktetlenül szervezni fognák, és pedig minden kétséget kizárólag Szegeden.

A kiállítás bezárása f. hó 4-én nagy pompával ment vébe. Rezső trónörökös 10 órakor kilépett a király pavillonból, és ekkor gr. Széchényi Pál kereskedelmi miniszter üdvözölte, mire Rezső trónörökös meghatottan szép magyarsággal mondott beszédet válaszul. A kapuk bezárása ugyan az nap 4 órakor vette kezdetét és még este bevégeződött. A tárgyak másik napról kezdve vitettek el.

Illeték leveiben kötött ülést után. A m. kir. pénzügyi közgazdasági bíróság 1885. évi 3616. sz. a. következő határozatot hozta: A leveleiben kötött jogügylet az ügylet természetéhez képest illeték alá esik akkor is, ha a levél csak a szerződő fél által van aláírva, de a czélja az, hogy a kiállító ellen bizonyítékul szolgáljon s a leveleiben foglalt jogügyletnek az azt alá nem író fél általi elfogadása az ügylet körülményeiből igazolva van.

A helybeli ipariszkola f. hó nov. 5-én 2 órakor meggyittott.

bájjaid ép úgy lebilincseltek, mint a mágneseleg „Simbad a tengerész” regéjében; csakhogy a bilincsek azon hiedelemből kövöltek, hogy azon borzaskót gépezet titkai, a melyen előbb kalimpáni hallottalak, előttem ismeretlenek. Evéig tartottak kutatásaim, s midőn végre téged a zenében járattam felleltek, boldogságomat teljesnek hittem, és te a kezzeid tettem le. Elképzelheted, édes Irénem, midőn ma elsősr hallottam ama borzaskót hangokat, a melyeket a te gyönyörű újaid csaltak elő, midőn megtudtam, hogy te is zongorázol, hogy azon a ponton állok, hogy olyan leányt vagy azek nől, ki az átkozott hangszert a házamba hozza.”

Hangos, csengő kacajj követte e szavaimat, s midőn kacagásából egy kissé magához tért, szakadozott hangon így szólt: „Édes Bélám — te kétségsbeeszes. — Ma — vettem az első és utolsó zeneleckézt.”

Öt karjaimba zárnai, rózsás ajkát csókajaimmal elhalmozom, ártatlan kis kezzeit az én nyémbé szorítom, őt boldogságom, örömem és megelégedésemről biztosítani — mindez egy perc műve volt.

Kottái ur másnap nálam ebédelt és tanítványának elosztáséért gazdagon kárpótaltam. Ajándékomat bizonyára kottákba fektette be.

Irén nőm lett. És én boldog, megelégedett vagyok egy oly nő birtokában, ki nek képességei tökéletesek és csak akkor mutatnak hiányt, a midőn a — skálaváljónak összeütkezésébe.

P. sspartout.

Hymen. Tomits Jaso, az ujvidéki „Zasztava” szerkesztője, egybekelt dr. Miletics Szevetzár leányával, Miliczával.

Pályázat. A helybeli ügyészségnél az irnoki állomásra 4 het alatt pályázat van hirdetve.

Árverések. Theodorovits Mira 2059 frtra becs. ingatlana 1886. jan. 24-én Szt. Tamás (Ó-Becse). — Hajluska Manó és társai 39807 frtra becs. ingatlana 1886. febr. 9. Kula.

Mennyit fog a nap novemberben? November 1-én a nap 6 óra 40 perccor kelt és 4 óra 41 perccor nyugodott le, tehát a nap hossza 9 óra 55 perccor volt. 30-án a nap 7 óra 28 perccor kelt és 4 óra 32 perccor nyugodt le, tehát a nap hossza 8 óra 42 perccor lesz. E szerint a nap november hónap 1-én 13 perccor fog s az éjszaka, mely 1-én 14 óra 5 perccor volt s 30-án 15 óra 18 perccor fog tartani, ugyanannyival nő.

A közös hadsereg színváltozása. Hír szerint, a közös hadsereg egyenruhán legközelebb némi változást tesznek. A lovasságnak ugyanis az eddigi piros nadrág helyébe sötétzürű kékes szürke posztó nadrágja lesz. A másik változás abban áll, hogy télire a tüzekek is kapnak prémes bekecsket, melyek eddig csak a lovasság használt.

A földmívelési miniszter a következő rendeletet intézte valsmennyi törvényhatóságokhoz. A fennálló 1859. évi állatjárvány-szabályrendeletnek 38. és 72. §-ában a lovak takony- és bőrféreg betegségére nézve a megfigyelő időszak 15 napban van megállapítva. Minthogy az állatorvosi szakudomány terén tett tapasztalatok szerint ezen 15 nap, tekintettel a szóban levő betegségek ingadozó lappangási időszakára, nem elégséges, az állategészségügy érdekében a hivatkozott szabályrendeletnek módosítása mellett elrendelem: hogy az esetben, ha valamely községben a takony- és bőrféregbetegség nagyobb mértékben uralgott, ott a betegségért csak akkor szabad megszűntetnek nyilvánítani, ha az utolsó felgyógyulási vagy halálessétől számítva 60 nap alatt újabb betegülés elő nem fordult, a végszemléni gyanus körjelenség egy lovon sem mutatkozott, és valamennyi gyanus állat álló fertőtlenítésre befejeztetett. Erről a törvényhatóság tudomás, mihez tartás és alattas közöszeknek tovább megfelelő utasítása végett értesitem. Kelt Budapestben, 1885. évi okt. hó 21-én.

Árverés. Pollák Ede 3846 frtra b. ingatlana nov. 10. Szabadka.

Vasuti hivatalnokok egyenruhája. A m. kir. államvasutak hivatalnokai már közelebb egyenruhát kapnak. A közmunka és közlekedésügyi miniszterium ebbeli rendelete — mint halik — e napokban fog kiadni, s az intézet tisztviselőit az „egyenruhának a magán életben is kötelezni fogja. Az egyenruha formára nézve a tengerészeti tisztek egyenruhájához fog hasonlítani. Nem látjuk azonban indokolva, sőt szükségesnek sem, hogy az igazgatóságbeli hivatalnokoknak is miert kell azt majd a magán életben is viselni, holott nem érintkeznek a nagy közönséggel. Ezzel csak terheli fogják az illetők kiadásait, mert mindenkinek a maga fizetésebből kell azt beszerezni. Az igazgatóság csak előlegezni fogja a szükséges összeget.

Nincs több nátha! Osszesel alig van ember, a ki meg nem kapná a náthát. Olyan meg még kevesebb van, a ki, ha megkapta, szívesen meg nem szabadulna tőle, csak hogy az nem meg olyan könnyen. Előbb jól ki-keresedik tőle az ember szeme meg az orra, még lázat is érez az ember, s az m meg az n betű helyett hol b-t, hol d-t mond, a mi meg a láznál is kellemetlenebb, mert kinevetik az embert érte. Legkellenebb, hogy jó társaságban nem is szabad megjelenni, ha az ember náthás, vagy legalább nem illik, az illendőségűd ember néha szívesen fizetne szép forintot valami csodadoktornak, ha a kellemetlen bajból úgy hirtelen ki-ántaná. Eddig nem volt rá mód, most azonban föltalált a csallhatatlan nátha-irtó, s ezen tül csak meg kell rendelni recept és használni utasítás szerint, és a legmakacsabb

trombita-orr is menten eolhárfavá változik tőle. A csodászer receptje a következő: I. Rp. Acid. carbonici purissimi 5,0 Spiritus vini rectificatissimi 15,0; továbbá: II. Liguoris Ammon. caust. 5,0 pond. speciv. 0,960. Aquee destill. 10,0. M. D. ad vitr. micr. cum optimo vitreo. A ketfele álló folyadékok külön üvegekbe töltik a gyógyszerháznál, s a ki élni akar, velle, a gyógyszerháznál néhány é-oppent önt mindkettőtől. Azután behunyja a szemét, s a szájn és az orrán át beszívja a folyadék kiugázását. Kisse csipni fog ugyan az erős szag, sőt, ha a nátha, fájdalmas érzést is kelt, de később hozzászokik az ember s egész kényelemmel használhatja.

Budapest sz. gabnatozódoról. (Budapest november 5. 1885. Steiner József jelentése.) A nagy hozatal és a külföldi piacok lanyha irányzata dacára itt az üzlet eléggé szilárdan tartja magát. A politikai helyzet bizonytalansága ártulajdonokot tartózkodó állásra bízottta. Méréseket ajánlat és kínálat mellett az üzlet szük határok közt mozgott. — Buza. A malom és a kivitelt méreketellen vásároltak az árak tartják magukat. Mai árjegyzéseink: Tiszavidéki —, fehérmegyén és bacska buza 76—81 kilós 7,50—8,25 frt, pestvidéki 10. éjszakvidéki 40 kiral oltosóbb. — Rozs. Csendes irányzat mellett kevés foralmok volt. Kisebb tételek 6 fról — 6,35 frt fizetettek. Árpa. Takarmányu 5 frt 5,70 frt, égetni való 5,90—6,50 frt, malatás árpa 7—7,50 frt — elsőndű sörözde 8—8,1/2 frt fizetett. Zab csendes 6,10—6,50 frt kelt. — Tengeri ó árú 5,40—5,60 frt, uj tengeri 4,20—4,50 frt kelt. Martonvásaron 4,15 frt, Zombolyán 3,60 frt, Aradon dezz.—márciusra 4,25 frt — R-p-cse. Kevés üzlet volt. Kisebb tételek 10,50—11,50 frt fizetett minőség salmaik. — Köles csendes irányzatot követ, malmaik tartózkodók, kisebb tételek 4,80—5,20 frt fizetnek. — Bab csendes, erdélyi 8,60 frt. Torpe bak Gyöngyösön 11 frton kelt, barna bak helyben 8 frton kelt. — Kendermag nagy kínálat folytán csökkent, erdélyi 9—9,25 frt, dunavidéki 8,50 frton kelt. — Gabnataridók. A spekuláció és a contremine tartózkodó állásban maradnak — az üzlet alaphangulata szilárd és támpontot nyer a keleti események színhelyéről érkező aggodalmat keltő hírekben. Buza tavaszra 1886. márcz.—áprilisra 8,14—8,25 közt kötöttek. — Uj buza ósze 1886. szept.—októre. 8,58—8,65 frt kötöttek. — Zab tavaszra 1886. márcz.—áprila. 6,86—6,90 frt közt mozgott. Tengeri 1886. máj.—jun. ra 5,54—5,60 frt kötöttek. — Uj káposzta repce 1886. aug.—szept. 11,1/2 frt ígértetik, 12 frta tartatik — Pénzleleg helyben berakozott árúra évi 5 1/2—6 %, s szolgáltak. — Courtage métermázsan 3 k. kész arunk és 2 krajczar határidőnkél. Földzet-tréfal, határidő müveletéknél kötszenkent (1000 métermázsa) 300—500 frt.

Mint valamely kegyencs, a ki mindenütt hódít, majd minden családnál, szegényen is gazdagnál egyaránt otthonos a Brandt R. gyógyszerész svajci labdacs, mely különösen kellemes, biztos s ártalmatlan hajtsa által meg- és epebakjokban, aranyeres bántalmakban stb. minden egyéb házi szert a használatból kizsírított. Minden valódi dobozon (a gyógyszerkatalán 70 k. kapható) czéjpegyül: egy fehér kereszt vörös mezőben s Brandt R. névalírása látható.

Magas jutalék mellett,

rövid próba idő után pedig fizetéssel, egy jó bizonyítványokkal ellátott szorgalmas férfi, szükségese háziészkoz elárúsítása céljából, mint városi úgnyök azonnal kaphat állást. Bővebben e lap kiadóhivatalában.

Rendőri hírek.

Vén Ferencz jankováci lakosól okt. hó 8—9-ike közt éjjel istállójából egy 2 1/2 éves, pej, kanca, csillagos homloku, kissé hóka, hátsó laba, kesa, jobb czombján V.F. bélyeggel, továbbá egy 2 1/2 éves, pej, kanca, jobb czombján V.F. bélyeggel ellátott lovat ismeretlen tettesek ellopok.

Zsablyán 1. évi szept. 28-án tartott országos vásár alkalmával egy 9 éves, fekete paripa lo M bélyeggel hamis lövelé miatt bitangaságba vétetett; esetleges árverése f. évi nov. 23-án.

A zsablyai mensesben a következő leírásu gardálán lovak vannak, a m: egy 2 éves, pej, kanca, csillagos homloku, h. j. A.O. jeggyel, egy szürkés, 1 éves, csodór, egy 1 éves dresz kanca, és egy 1 éves sarga kanca, h. j. + jeggyel. Esetleges árverésük folyó évi nov. 23-án.

Moldvai Mátvás szabadkai lakos az e város kapitányi hivatalánál 8224/855 sz. a. egy 13 éves, pej, hámós, h. jobb V.F. bélyegű paripa lórol kiállított lövelélt elvesztette.

Schlagetter Mátvás ujfuttaki lakos zir istállójából okt. 29—30 közt éjjel egy 5 éves, világos, pejszörű paripa lovat, mindkét hátsó lábára észrevehetőleg kesa, hóka homloku, egészen az orrán át, hátsó bal czombján N.F. bélyeggel, és egy 6 éves, megpejszörű, terhes kanca lovat, kis szűggel, a hátán néhány fehér foitocsa és hátsó bal czombján N.F. bélyeggel ismeretlen tettesek ellopok.

Nagy Verona csantavéri születésű 41 éves r. k. özvegy, családalan foglalkozás nélküli, csavargás miatt büntetésének elszüveése után illatosági községbe f. é. aug. 7-én közsézer utlevéllel uszitatott, de mindaddig oda nem ért. Termete közép, arca kerek, kissé ragyás, szeme kék, szemöldöke szöke haja gesztenyeszínű.

Hornyik András a k. b. t. k. 84 és 85. §-aiba ütközött község elleni kihágással vádolt temerői lakos Temerinből ismeretlen helyre távozott. 21 éves, rórn. kath., nőtelen, napzamos, közép termetű, arca kerek, szemei sárgák, szemöldöke barna, haja gesztenyeszínű, orra és szája rendes, fogai épek, szakalla nincsen, orra himlővel. Nyomozdó és feltalálás esetén az ujvidéki szolgabíró-ság értesítendő.

Irodalom.

Előfizetési felhívást vettünk a „Gondúzó” szépirodalmi hetilapra. Az első szám igen változatos tartalommal jelent meg. Közlöni fog ez év folyamában régibb és újabb írások regényeket, elbeszéléseket, költeményeket, rajzokat és a külföldi irodalmából egy-egy kiutó regényt, továbbá szellemes apróságokat, rejtélyeket stb. A „Gondúzó” megjelen minden vasárnap három nagy ivnyi tartalommal és színes birtékekkel, melyen a „Magyar gazd asszony” rovat slatt háziartás, kértészet, egészségügy és egyéb hasznos tudni valókát közöl, továbbá „Ve-yesek” című rovat alatt élénk és mulatózó apró czikkokban egész kis tarka világot egyesít, végül előírótetnek továbbra is tért nyit a szerkesztői póstában, hol minden hozzá intézett kérdésre szívesen felel. A „Gondúzó” előfizetési ára: Egész évre 6 frt fel évre 3 frt negyed évre 1 frt 50 kr. egyes szám ára 15 kr. Az előfizetési pénzek a „Gondúzó” kiadóhivatalához küldendők VII. od-buzca 14. sz., legczélseztérben postautalványi útján.

Előfizetési felhívás a „Harmonia” Zsemléki és első hazai zongoragyár részvénytársulat által kiadott általános zeneforténet írta id. Ábrányi Kornél m. kir. orsz. zeneakadémiai tanár és összhangzattan tanár zeneakadémiai tanár és összhangzattan tanár című művekre, melyek a m. kir. orsz. zeneakadémiaiban és a nemz. zenedében rendes tanókönyvül vannak elfogadva. Ezen művek f. évi december hó 10-én fognak megjelenni. Bolti árak megjelenésük után: „Általános zeneforténet” 5 frt. „Összhangzattan” 3 frt. Azon előfizetők, kik előre beküldik az előfizetési összeget, és kik e műveket egyenkint külön-külön megrendelik, az „Általános zeneforténet” 4 frt. „Összhangzattan” 2 frt. Azok, a kik midőn a két munkát egyszerre megrendelik s a pénz postautalványi útján („Harmonia” részvénytársulat Budapest, újczutca 3. sz.) előre beküldik, a két munkát együttvéve 5 forintért megkapják. 1886. évi január hó elsejéől fogva ezen művek e-akib balti áron vagyis 8 forint lesznek kaphatók.

A „Művészeti Szemle” kiadóhivatala 100 frankos pályadíjat tűz ki egy magyar népdalra, a melyet mellékletül adgyoson előfizetőknek. A pályázat kelleke, hogy olvashatók és tisztán írva f. évi november hó 30-ig bérmentesen küldés-ék a Művészeti Szemle szerkesztőségéhez és a szerző nevét reg. óvelően ugyanazon jellege legyen olvasható, mint a pályázó művön. A pályázat eredménye a december 8-án megjelenő számban fog közlé tetetni. A pályadíjat nyert mű, a szerző tulajdonjogának teljes fenntartása mellett a „Művészeti Szemle” egyik számának lesz melléklete.

NOVELLATÁR.

I l o n a.

— Elbeszélés. Irta: Krausz Bernát. — (Folytatás.)

Jóformán az öreg ur a szerető és ölelő karól közli ki sem bontakozott, — a hajó fölytettent, és sietett edebb . . .

Hej, ha tudta volna az a hajóskapitány, hogy mit vesztettek el, tán nem iparkodott volna; de ő azt nem sejtette, hogy egy ifju ól a tetőzeten, ott fejeletje a — szivét! — a hajó sietett kiszabott utján tovább. A

ép folytatta monoton zakatolását, a füst tovább is csak úgy szállott föl a kéményből, hogy ismét azszá váljék, a mi volt — semmi — mint azelőtt; a hajóselegyek is egyenként elfoglalták előbbeni állomásukat; az utazók ismét letelepültek, tarka csoportozatokat képezve, még a hajóskapitány is ott volt keskeny dobogóján, egyenlő lépésekben alá és föl járkálva, miközben a hajó orrát kísérő figyelemmel — minden visszatért a régi kerékgyámba, csak az ifju, ki még most sem hagyta el helyét a fedélzeten, zöckent ki abból teljesen.

Lehorasztott fővel állt ott a hajó karrájára támaszkodva, mintha csak a világ, ez a körülötte levő kis világ őt legkevésbé sem érdekelné.

Lelelte ott maradt annál a másik kis világnál! Ott arról a szép megható jelenetnél, hol az érkezőt oly szívélyesen, oly szeretetteljesen fogadják.

Lelelte szeméi előtt ismét és ismét lejártszódt az a szívélyes ölekezés és csókolódzás, és a kedves angyalj arc, ki oly megerőltetetlen ösztönzéssel csúszott az öreg uron, többre rehog sem akart előle távozni.

Vajjon kik lehetnek ők, és minő viszony lehet közöttük? Ez a két kérdés képezte most az ifjunak azon gordiuszi csomót, melyen képzeltő, itélő, következtető és gondolkodó tehetsége, tehát elméjének minden ága elég anysgot kapott a foglalkozásra.

Ékőben a nap lassankint elhagyta a vidéket, és sűrű éj szállott a földre . . .

A jó öreg rectoronéi magánosan üldögel udvarában a szerdai által felallított asztalka mellett foglalkozkodásában, mi épen egy szoknya felgöztatása — javításában áll, — annyira el van merülve, hogy észre sem veszi, midőn egy ifju feléje közelelik.

Csak a szívélyes „Jó napot kívánok!” köszöntésre emeli föl a szoknyáról tekintetét, hogy az üdvözlőt szokott nyájjassággal viszonos üdvözlőhesse. De alig pillantja meg az érkezettet, egy pillanat alatt a fűt, czerőnt, szoknyát félredobva, az ifjura rohan, azt átöleli és: „Adjon Isten, adjon Isten! Hozzát Isten, édes fiam!” szívélyes üdvözlések között gyöngéden cizogtatja a napbarnított arcot.

— Jáj, de megváltoztál; alig ismerlek rád! — Új le, édes fiam, mégis csak eszedbe jutottunk mi is! — folytatta azután, miután a cizogtatást megelegette, és az ifjunak székelt.

— Köszönöm rectoronéi! — Hát hogyan vannak?

— Csak így örepezen, édes fiam, lásd, mint ez a szoknya ni! Mi is így járunk! — Sokkal tovább tart fölaltal, mint a nélküli.

— Bizony úgy van.

— Hát az édes anyád mit csinál, hogyan van, egészséges-e, mért nem hoztat el?

A derek jó asszonynak a kérdéséből megdudogott, hogy az ifju nem a fia, daczára annak, hogy már többször hívta „édes fiának”.

Az ifju, ki ránk nézve most nem is annyira névleg, mint személyileg fontos, az ifju rectoronéi fiának egykori játszótársára volt, s mivel nemcsak tanuló, — de játszótársak is voltak, miután eszemő koruktól azon időben, midőn az iskola falai közé szorítottak, megszólva egy por — Somogy — Görgeteg-póra — képezte játékszerüket, és utaztan is egy tanító, egy iskola nevelését és oktatóját élvezte a két fiu, mint testvér szerette egymást, ugyiszint a szülők is kölcsönösen őket.

József, így hivaták rectoronéi fiát, az orvosi pályára lépett; az ily ifju azonban rövidebb utat választott, melyre részint anyagi körülményei is kényszerítették, tanító lett.

Mint pályavágyott ifju, a kedves szülő földtől messze kapott állomást, és a főntébb leírt találkozása az ifju és a jó rectoronéi között, akkor történt, midőn már az ifju három évet töltött nyilvános, már igen is nagy előszeretettel ápoló hivatásán.

— Köszönöm kérdését, édes Rectoronéi — felelt az ifju, miután a számára hozott széken helyet foglalt, és magának egy cigarettét sodort, — csak megvan ő is úgy mint a maga szoknyája hol egészséges, hol beteges!

— Aztán mi szél hordoz téged a mi vidékünkön?

— A maguk vidékén, — kérde az ifju nehezeltől — hát az én vidékemen van?

— Nem biz' az édes fiam; lásd, az már csak úgy van, a hely, melyhez köve vagyunk, az a „vidékü k”.

— És a hol 20 hosszú esztendő át-éltünk, kedves emlékekkel, teljes gyermek és ifju korunkat is részben eltöltöttük, az nem a mi vidékünk?

Nem; de azért igen örülök, hogy kedves emlékeid vannak azon hosszú időről, és úgy tekinted vidékünköt, mint a magadét . . . Nem győzők rajad eléggé nézésben eltelni — folytatta kis szűnet mulva, hogy a beszélgetésnek más fordulatot adjon — hogy megszorítottál, egész ember lett belőled!

— Hát eddig csak felemler voltam?

— Az bizony, csak egy kis csibe te, hehehe; — emlékszed-e még, hogy mindig így hívtalak beneteket, mikor itt pőfékedtetek?

— De most már megillet a szivar?

— De még egy szép kis takaros menyecske is. — Hanem igaz; beszéljünk komolyan: nénelőt hallottam, hogy innét Atadőr akarsz nősülni!

— Akartam . . .

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos:
Dr. MOLNÁR GYULA.

Egy intő szó a tisztelt közönséghez!

Tiszta gypju.

10 000 db-ri férfi-öltöny szövetek ősz és télre. Csak 4 frt 75 kr prima és legfinomabb 6 frt 75 kr az egész komplet

férfi-öltöny.

szövetét minden színben, barna, világos szürke, sötét szürke, drap s csokoládé stb., stb. színben. Ilyen ár fölöttét kélt.

A tömeges eladás folytán s a rendkívüli nagy megrendelések, melyeknek rakdárrom fonalára őta orveid, abban a kellemes helyzetben vagyok hihetetlen nyujtani s az egész világot lámulattá ejteni.

En a teljesen komplet szövet férfi-öltönyök ősz és télre tiszta gypjuból, minden divatos szín- és dössin-nél 4 frt 75 kr. prima és 6 frt 75 krert a legfinomabb minőségben arasztok el.

Minden öltözet tehát csak 4 frt 75 krba kerül prima és legfinomabb kivitelben 6 frt 75 kr.

A szövetek tiszta gypjuból vannak s legalább is létszer annyit érnek A szövet tökéletesen elég kabát-, mellény- s nadrágra még a legnagyobb legerősebb férfi számára is. Vastag és egészen elpusztíthatatlan, úgy hogy minden gavalier viselheti.

Bendölni tehát mindenki saját érdekében, úgy is csak a vevő nyer, mert a gyáros óriási pénzeket veszít ezen árun.

Beküldés utánvet s pénzbekeüldés mellett pontosan.

Nyilatkozat. Ido hiánya miatt mintaké épenséggel nem adhatunk. Ezennel nyilvánosan kijelentjük, hogy mindenkinek visszatudunk a pénzét, a kinek várakozásait ezen öltöny szövet ki nem elégítte. Tehat mindenki veszüly nélkül rendelhet.

Cím: Export-Waarenhaus „zur Austria“. Wien, Oberdöbling Mariengasse 31. Saját házában. 6—6

Valódi ORVOSI MALAGA-SECT

A klostereuburgi csász. kir. borküldeti állomás vegyelemzése szerint

kütnő jó, valódi malaga, mint kütnő erősítő-szer előretündélt beteg, üdülök, gyermekek stb. számára, a verszenyesség és gyomorégység ellen legkútnőbb hatású. s a legeredetibb palackokban s törvényesen bejegyzett vedlőgye szőlőből készült.

Vinador spanyel bornagykereskedésnek

BÉCS HANAUERG 2.50 kr. és 1.30 kr. eredeti árak mellett kaplató.

Zomborban: Saly Gusztáv gyógyszerész, Engel Adolf fűszerkereskedő, Falcione Gusztáv, Heindlhofer Róbert, Adán: öz. Pavlovics Emil gyógyszerész, N.-Palánkán: Nagy Dező fűszerkereskedő, Új-Vérhaszn: Seidl Ferdinánd, Petrovszollon: Szakoi és Sándor fűszerkereskedő urakkal.

Kértek a VINADOR jegyre, valamint a törvényesen bejegyzett vedlőgye szőlőből készült, mert föltétlen valódsággert jószág vigyázni, mert föltétlen valódsággert jószágert csak azon esetben vállaltunk felelősséget.

2000 leghíresebb orvosa Európának, kiknek bizonyítványai már közre lettek bocsáva, rendel a

POPP-féle FOGSZERT,

mint a fogak és a szájrészére a létező legjobbkat!

Számos bizonyítvány a legelső orvosi tekintelyektől.

Erdemermek különböző kiállításokról.

Harmincz éven át jónak bizonyult

Anatherin szájr-és fog-viz.

Dr. POPP J. G. töl és kir. udv. fogorvos Bécsben, I. Bogner g. 2. a legjelesebb szer csuszos fogtájás, a foghús gyulladása, daganata vagy piffedése ellen, feloldja a fogkövet s megakadályozza annak képződését, szilárdítja az ingadozó fogakat a foghús erősítése által s miután a fogakat a foghúst minden káros anyagtól megtisztítja, a szájnak kellemes édeségt s kölcsönöz s etávoit abból minden kellemetlen szagot legrovidebb használat után. Jónak bizonyult mint öblögető viz az idült torokbajoknál és dyphtherisnél. Megkönnyíti a fogorvost gyermekeknel és nélkülözhetlen az ásványviz ivóknak. — Nagy palack 1.50 kr., közép 1 frt., kicsi 50 kr.

Növényi fogpora rövid használat után a fogakat minden ártalom nélkül vakító fehérre teszi. Ara dobozunkint 63 kr.

Anatherin fogpaszta, 1 frt 22 kros üvegdobozokban. E készítmény fenntartja a leegzet frisseséget és tisztaságot s ezenkívül arra is szolgál, hogy a fogaknak vakító fehérseget adjon, hogy azokat a romlástól megóvják és a foghúst erősiték.

illatos fogpaszta. Rövid használat után vakító fehér fogak. (Természetes és mű) fogak jó karban tartanak és a fogfájdalom távol tartanak. Darabonkint 35 kr.

Fog-olaj, gyakorlati és legbiztosabb szer a fogak önmegelőmozdtatására. Dobozonkint ára 2.10 kr.

Dr. Popp orvosi növényzsappon. Már 18 éve a legnagyobb sikerrel használva mindennel borkítgat, különösen a bőrvizsketeg, sörör, kosz, fej és szakál kr ppa, fagyadt, lábizzadás és varak ellen. Darabja 30 kr. 3—3

A t. e. közbűs felkérték világosan Popp és kir. udvart fogorvos-féle készítményeket kéri s csak olyanokt fogadni el, melyek saját vedlőgyeimmel vannak ellátva. Bécsben, Budapestben és Innsbrückben legközebb is több utazó és elurastó igen érzékeny pénzösszeget tál a törvény által elűtve.

Kapható Zomborban Meheis Gyula, Galle Emil gyógyszerészárban, Heindlhofer Róbert, Falcione Gusztáv és Weidinger S. és Zs.-nél. Bzdában Hegyessy gyógyszerárban, Baján Pálterem és Sarkány gyógyszerárban, Mahagon Szendrőy és Pirker gyógyszerárban, Fronner M.-nél — Kulán Heintz gyógyszerárban, Cserevnik Schrabacher gyógyszerárban, Apatinban Ritzly Tivadar gyógyszerárban, Bajmokon Nagy gyógyszerárban, Kun-Hegyesen Warty E. gyógyszerárban, valamint Magyarország minden gyógyszerárban és nagyobb fűszerkeresked.

A dr. Popp-féle gyógyszerék használata s 1. nek. kütnők elismerve.

Sósborszesz

gyors enyhítést eszközlő:

csúszos szagatás, fagyás, fog-és fejfájalmak, szomgyengeség, benulakok, zsugorok stb. ellen; de különösen a bedörzsölés-kenő-gyűrő-gyógyomdnál, (massage) igen jó hatásúnak bizonyult. — Fogyasztó szerül is igen ajánlható, a menyiben a fognak fenyét előcsigti, a foghúst erősití és a szájrészét, szagatlan izt nyer a száj elpárolgása után, valamint ajánlatos a szor fojmosásra is a hajdtegek erősitésére, s a fejkorpa-képződés megakadályozására és annak megszüntetésére.

Ára egy nagy üveggel 80 kr., egy kisebb üveggel 40 kr.

Brázay Kálmán,
Budapestben,
IV. kerület, Múzeum-körút 23

Figyelmeztetés.
Az általánosán ismert jó hírnevűk orvosi s több oldalilag kitüntettet sósborszesz készítménye — kelendőségűl forra — sok utazásnak léven az utóbbi időben kivite, elhatározta, hogy azokon czimjegyeimet módosítson s arra két nyomtatban saját házam külső alakját veszen föl, bejegyeztetten azt egyszersmind vedlőgyéket a budapesti iparkamránál.

BRÁZAY KÁLMÁN
SÓSBORSZESZ
Készítménye

Múzeum-körút 23. sz. 23. sz. 23. sz.

Vedlőgye 319. és 320. szám.

Hazsálati utatás magyar vagy német nyelvű, bizonyos nyelvi ésszával ellátva, minden nyelvű igaz nyelvelleltek.

Kapható Zomborban: Falcione G., Engel Adolf Weidinger S. és Zs., Nikolsitz János, Saly Árt., Heindlhofer Róbert, Heindlhofer Róbert, Heindlhofer Róbert, Galle Emil, Stankovits Péter — Apatin: Abraham H., Friedl Pál Új-Vérhaszn: Seidl J., Schok K. Új-Szavacs: Deutsch Henrik, Cserevnik Schrabacher, Zenta: Mészáros L., Nikolsitz M., Zenta J., Buchwald József, Herzy J., Goldstein József, Farkas Elek, Hrosvics Amália, Hirschbacher David, Terlnica János, Nikolsitz S., Krezil István. Ada: Dobler József, Adányt J., Mirtsov A. 3—3